

Universitätsbibliothek Paderborn

Symma Practica Theologiae Mysticae

Gelen, Victor

Coloniae Agrippinae, 1652

Articulus Decimus. De spirituali profectu, duratione, & transitu à
Meditationis ad Aspirationis statum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9766

qua quiete interna fruaris, quæ Dei amore, & gustu afficiaris: Ac demum quamcunque ariditatem, modestiam, afflictionemque compereris, illam insigni constantia arripias, passionem, crucem, & mortem Saluatoris pro modo imitatura.

At ne in incertum curras, aut pugnes, quasi aërem verberans, noli propositum virtutis, mortificationis, & emendationis generali modo instituere, ac dicere, in omnibus me offerro ad quælibet toleranda, in omnibus imperfectionibus me emendabo: nam oportet, ut meditatio cordis tui sit, non aliquius indifferentis cogitationis: de corde enim particularia exeunt, scilicet inclinatio ad hoc, vel illud videndum, audiendum, dicendum, appetendum; & ideo in particulari quoque firmiter statuere habes hodie, vel usque ad proximum tempus orationis, verbi gratia, tertio in oculis, auribus, cogitationibus, &c. mortificabo meipsum, sincero desuper examine in instituto sequenti oratione, dum iterum ad propositum ventum fuerit, an prius promissa præstata sint, nec ne, dura tui ipsius increpatio ne adhibita, si quidquam omisum deprehenderis; illicò de novo iterum ex corde statuens particulares defectus emendare, ne illorum absurditate, iure merito ab interna pulchritudine reijciaris.

Quod si meditatio cordis tui taliter fuerit constituta, spirituali profectui, virtutis, & mortificationis puritati, pro

modulo tuo satisfacies. nec contristaberis diutiū, quam coætanei, aut forte tota vita, in meditatione cordis tui in melius procedas: sic enim utiliter meditando eris quoque in conspectu Dei semper, nec te affliget, immo gaudebis amplius, si & tu cum illis, qui in perfectioribus statibus Deo coniunguntur, adstiteris duntaxat. ideo etiam non leuiter, & sine prudentis mystici consilio, ad perfectiores status transibis; sed sit semper meditatio cordis tui in conspectu Dei, si ipsi ita visum fuerit, hoc modo paulatim, & mitiori modo, tenebras intellectuales, & voluntatis cupiditates conuersura in delectationem spiritualis vitæ, virtutis præstantiam, & Dei amorem. Ut autem mystico constet, quantum in spirituali vita proficerit, consequenter dicimus

De spirituali profectu, duratione, & transitu à meditationis ad aspiracionis statum.

ARTICVLVS DECIMVS.

Sicut meditationis fidelis exercitatio, id tandem præstat, ut non solum inuisibilia a Dei, per ea quæ facta sunt, intellecta conspiciantur, utque in omnibus Dei operibus liceat aliquam bonam haurire cogitationem; sed etiam, ut interior spiritus ignorantia pendentium corrigatur, substituto lumine rerum diuinarum, cuius pulchritudine facile etiam voluntas ad virtutem, & Dei amorem excitetur. quo in genere acci-

a Rom. 2.

accidit in interiori statu animæ, velut si quis ingentem, eamque per obscuram fabricam deiceret, eo fine, ut in loco vacuo lumen, & calorem solis consequeretur.

Et talis in anima felix mutatio, non ita facilè, aut modico tempore perficitur; sed apud nonnullos tota vita perseverat; apud alios pluribus annis; pauciores tamen, postquam aliquot mensibus, aut medio circiter anno meditari fuerint, ad vteriora citius se præparantes, ex gratia, & diligentia, explicitum meditandi modum deserunt, & aspirationis facilitatem sequuntur: ita tamen, ut ad cautelam, & ne diuagari contingat, si aridiores forent, ad aliquam meditationis propositam materiam, con fugere possint. Qui autem tota, aut penè tota vita, fructuosè explicita meditatione occupantur, frequenter magno spiritus solamine orationes iaculatorias, & aspirationes commiscent; in

praxi enim impossibile est aliter continere, cum aspirationes scintillæ sint amoris excussi à meditatione.

At cum certò didicerit meditans, se aspirationum vsu facilius Deo coniungi, & resoluto magis animo mortificationis, & virtutis molestiam subire, securus ad status aspirationis, modos, & regulas transeat; siue multum, siue parum temporis in meditationis explicito studio impenderit; præsertim cum experientia didicerit, quibusunque meditandi modis, nihil sibi amplius accedere profectus, & ob internam molestiam, quasi meditandi impossibilitatem; in aspirationis autem vsu bene omnia peragendi facilitatem experiri. Atque hisce de statu meditationis positis, necessario hoc loco ad securam utilitatem praxis, quædam interponenda sunt, quæ ad omnes status primæ huius partis referuntur.

*a De his Conform.
habet Ioan. à Cruce asc. mont. l. 2. c. 13.*

DE SPECTANTIBVS AD STATVS PRIMÆ PARTIS IN COMMVN.

NE aut Scholastici ingenium, aut Practici tedium, iusta com motione stomachari videantur, quod crambe recocta, iteratisq; vicibus inuoluantur, quæ separati, & ordinatè dicenda forent; hinc documenta quædam, ceu generales regulas statibus primæ Partis, scilicet Meditationis, Aspirationis, & Contemplationis, tam negatiui, quam affirmatiui modi, necessarias; post aliquam

lem